

Lluita

Organ del Partit Socialista Unificat de Catalunya

SETMANARI - N° 84. Preu 5 fr. - 17 de gener del 1947 - Redacció i Administració: 8, Av. Mathurin-Moreau, Bureau 19, PARIS XIX

Algunes experiències del Ple del Partit a l'Alt Garona

per Ramon SOLIVA

El Ple departamental del Partit a l'Alt Garona, en fer el balanç de treball, posà de manifest que el nostre Partit millora continuament els mètodes de treball, i que aconsegueix, per consegüent, millors resultats.

En primer lloc, l'èxit obtingut pels nostres companys de l'Alt Garona en l'emulació amb els altres departaments de França és degut a que han treballat tenint sempre present els nostres herois de l'interior. Els companys de l'Alt Garona, llurs esforços i sacrificis, no podrien compararse als esforços i sacrificis dels que lluiten contra el feixisme i la repressió a cada dia amb més eficàcia a l'interior del nostre país.

Finalment, el Ple demostrà que encara no es prenen totes les mesures ni es lluita prou contra la provocació franquista. En aquests darrers temps, Franco i la Falange han enviat a França una enorme quantitat d'agents amb la missió concreta de tractar de descomposar l'emigració. Aquests agents nosaltres hem de veure'ls en potència en cada cas d'aquells que en aquests darrers temps han passat la frontera, sense sentimentalismes de cap mena. Per això, les mesures indicades per la Direcció del Partit amb els que vinguen de l'interior han d'ésser aplicades sense defalliments.

Per altra part, no desemmascarem encara prou davant de l'emigració i de les autoritats els agents comprovats de Franco i s'admet aïtho, com ha passat al Casal Català, la convivència amb ells. Es necessari, per a impedir llur activitat criminal, desemmascarar-los públicament.

L'entusiasme demostrat en el Ple pels militants de l'Alt Garona és la garantia que el treball millorarà encara i que, amb la liquidació dels defectes assenyalats i amb un estudi constant que millori el nivell teòric de tots els companys, el Partit a l'Alt Garona serà cada dia més digne dels nostres herois que lluiten sense descans a Catalunya.

El Ple demostrà que encara no es prenen totes les mesures ni es lluita prou contra la provocació franquista. En aquests darrers temps, Franco i la Falange han enviat a França una enorme quantitat d'agents amb la missió concreta de tractar de descomposar l'emigració. Aquests agents nosaltres hem de veure'ls en potència en cada cas d'aquells que en aquests darrers temps han passat la frontera, sense sentimentalismes de cap mena. Per això, les mesures indicades per la Direcció del Partit amb els que vinguen de l'interior han d'ésser aplicades sense defalliments.

Per altra part, no desemmascarem encara prou davant de l'emigració i de les autoritats els agents comprovats de Franco i s'admet aïtho, com ha passat al Casal Català, la convivència amb ells. Es necessari, per a impedir llur activitat criminal, desemmascarar-los públicament.

L'entusiasme demostrat en el Ple pels militants de l'Alt Garona és la garantia que el treball millorarà encara i que, amb la liquidació dels defectes assenyalats i amb un estudi constant que millori el nivell teòric de tots els companys, el Partit a l'Alt Garona serà cada dia més digne dels nostres herois que lluiten sense descans a Catalunya.

El Ple demostrà que encara no es prenen totes les mesures ni es lluita prou contra la provocació franquista. En aquests darrers temps, Franco i la Falange han enviat a França una enorme quantitat d'agents amb la missió concreta de tractar de descomposar l'emigració. Aquests agents nosaltres hem de veure'ls en potència en cada cas d'aquells que en aquests darrers temps han passat la frontera, sense sentimentalismes de cap mena. Per això, les mesures indicades per la Direcció del Partit amb els que vinguen de l'interior han d'ésser aplicades sense defalliments.

Per altra part, no desemmascarem encara prou davant de l'emigració i de les autoritats els agents comprovats de Franco i s'admet aïtho, com ha passat al Casal Català, la convivència amb ells. Es necessari, per a impedir llur activitat criminal, desemmascarar-los públicament.

L'entusiasme demostrat en el Ple pels militants de l'Alt Garona és la garantia que el treball millorarà encara i que, amb la liquidació dels defectes assenyalats i amb un estudi constant que millori el nivell teòric de tots els companys, el Partit a l'Alt Garona serà cada dia més digne dels nostres herois que lluiten sense descans a Catalunya.

El Ple demostrà que encara no es prenen totes les mesures ni es lluita prou contra la provocació franquista. En aquests darrers temps, Franco i la Falange han enviat a França una enorme quantitat d'agents amb la missió concreta de tractar de descomposar l'emigració. Aquests agents nosaltres hem de veure'ls en potència en cada cas d'aquells que en aquests darrers temps han passat la frontera, sense sentimentalismes de cap mena. Per això, les mesures indicades per la Direcció del Partit amb els que vinguen de l'interior han d'ésser aplicades sense defalliments.

Per altra part, no desemmascarem encara prou davant de l'emigració i de les autoritats els agents comprovats de Franco i s'admet aïtho, com ha passat al Casal Català, la convivència amb ells. Es necessari, per a impedir llur activitat criminal, desemmascarar-los públicament.

L'entusiasme demostrat en el Ple pels militants de l'Alt Garona és la garantia que el treball millorarà encara i que, amb la liquidació dels defectes assenyalats i amb un estudi constant que millori el nivell teòric de tots els companys, el Partit a l'Alt Garona serà cada dia més digne dels nostres herois que lluiten sense descans a Catalunya.

El Ple demostrà que encara no es prenen totes les mesures ni es lluita prou contra la provocació franquista. En aquests darrers temps, Franco i la Falange han enviat a França una enorme quantitat d'agents amb la missió concreta de tractar de descomposar l'emigració. Aquests agents nosaltres hem de veure'ls en potència en cada cas d'aquells que en aquests darrers temps han passat la frontera, sense sentimentalismes de cap mena. Per això, les mesures indicades per la Direcció del Partit amb els que vinguen de l'interior han d'ésser aplicades sense defalliments.

Per altra part, no desemmascarem encara prou davant de l'emigració i de les autoritats els agents comprovats de Franco i s'admet aïtho, com ha passat al Casal Català, la convivència amb ells. Es necessari, per a impedir llur activitat criminal, desemmascarar-los públicament.

L'entusiasme demostrat en el Ple pels militants de l'Alt Garona és la garantia que el treball millorarà encara i que, amb la liquidació dels defectes assenyalats i amb un estudi constant que millori el nivell teòric de tots els companys, el Partit a l'Alt Garona serà cada dia més digne dels nostres herois que lluiten sense descans a Catalunya.

El Ple demostrà que encara no es prenen totes les mesures ni es lluita prou contra la provocació franquista. En aquests darrers temps, Franco i la Falange han enviat a França una enorme quantitat d'agents amb la missió concreta de tractar de descomposar l'emigració. Aquests agents nosaltres hem de veure'ls en potència en cada cas d'aquells que en aquests darrers temps han passat la frontera, sense sentimentalismes de cap mena. Per això, les mesures indicades per la Direcció del Partit amb els que vinguen de l'interior han d'ésser aplicades sense defalliments.

La política de capitulació en marxa

Les reunions convocades pel P.S.U. de C. el mes d'agost foren previsoros

AQUESTS dies se sent soroll de sabres a les casernes espanyoles. Com sigui que no tots els generals franquistes es van sublevar per la mateixa causa — encara que tots ho van fer contra la República democràtica — a la lluita del nostre poble i a l'extensa solidaritat internacional que aquesta guanya, comencen a manifestar-se d'una manera o altra les contradiccions entre les forces franquistes.

No és estrany, doncs, que aquests dies els tradicionals sabres de la «cuartelada», porucs d'una sortida popular i democràtica, comencen a fer soroll. El «Caudillo» acusà el cop setmanes enrera en parlar als cadets de l'Acadèmia de Saragossa i va dedicar tot el seu discurs a vantar la disciplina i l'obediència als comandaments superiors, cosa normal sempre en actes d'aquesta naturalesa, però que en les circumstàncies actuals Franco va recalcar amb insistència.

Segurament aquest recordava que dies abans, Yagüe, en un discurs pronunciat davant Franco i els seus soldats, li manifestava el descontentament que produïen a l'Ejército les ofícies estraperlistes de que pateixen alguns generals.

Per altra banda, Solchaga, parlant l'altre dia a Tarragona amb motiu de la inauguració d'una caserna va dir: «Espero que jamás se alzará en los cuarteles que acabamos de inaugurar ningún traidor, ni ningún cobarde.»

Finalment, aquestes darreres setmanes ha estat deportat a Mallorca, a complir dos mesos d'arrest, el general monàrquic Aranda i recordem que, des de febrer als darrers dies de l'any passat, un altre general monàrquic, Kintelan, estigué detestat a Canaries.

El curiós del cas, però, és que, simultàniament a l'ordre de destament d'Aranda, el dia 9 d'agost més es celebrava a Madrid un judici contra uns socialistes i cenetistes acusats de conspirar contra el règim franquista junt amb el dit general monàrquic.

I encara és més curiós que la «B.B.C.» — la seu de la monarquia anglesa, protectora dels monàrquics espanyols — la «B.B.C.» que mai no diu un mot sobre les lluites del nostre poble ni sobre el terror franquista, ni sobre els guerrillers, ha atornat repetidament els seus espais amb la notícia de l'al·ludit procés. I encara és molt més curiós que el «Daily Herald», l'òrgan dels laboristes, va dir el dia 10, per la ploma del seu corresponent a Madrid, que

«la conspiració antifranquista d'Aragó solidifica la posició dels socialistes moderats de Prieto, ja que el Govern Giral, de tendència esquerrista, perd cada dia més autoritat, i que l'actitud del general monàrquic Aranda i els seus amics responen a la recomanació dels anglosaxons per tal de formar el Govern que ha de substituir Franco.»

Això coincideix exactament amb les declaracions fetes pel portaveu del Foreign Office a Nova York, dies després de l'acord de l'O.N.U. de retirar els ambaixadors prop de Franco i que va dir: «que els diplomàtics britànics han entrat en contacte amb representants de l'exèrcit espanyol, de la dreta i del centre esquerra, per a enderrocar el règim de Franco.»

No poden ésser, doncs, més clars i més si es tenen en compte les campanyes de la premsa reaccionària anglesa i del Govern Giral i contra la unitat de les forces obreres i republicanes, els símptomes d'una conxorxa militar-monàrquica, que dirigida des de Londres, treballa en el sentit de salvar les essències del franquisme per tal de facilitar després, com a Grècia, el retorn de la monarquia, manobra a la qual presten llur suport determinats sabres com Aranda i fetxinistes i cenetistes — amb Indalecio Prieto al cap.

Cada vegada, doncs, apareix més just, a la llum dels esdeveniments, la iniciativa del P.S.U. de C. de convocar les reunions de partits polítics i organitzacions sindicals que es celebraren el mes d'agost i següents per tal de fer front a les maniobres capituladores, reunions que foren tancades per Esquerra Republicana de Catalunya.

Catalunya — que pot engorjollar-se d'ésser el més fidel i ferm bastió de la República — no vol paralles, sinó fets, i la responsabilitat només la salvaran aquells que, sols o acompanyats, estiguin en el camí dels fets per la reconquesta de la República que és sempre indiscutible del recobrament de les nostres llibertats.

Els partits polítics i les organitzacions sindicals catalanes tenen, doncs, el deure ineludible de reprendre el contacte que en mala hora fou trencat. Cal arribar a una patriòtica entesa que, ultra impossiblement les maniobres de capitulació davant del franquisme, garanteixi la victòria republicana i la reconstrucció democràtica dels pobles hispànics.

En aquest sentit recobra actualment tot el seu valor la crida feta pel P.S.U. de C. el mes d'agost i els partits i organitzacions antifrancistes en general, com el recobra també la invitació feta per Joan Comorera al senyor Terradellas i al Directori d'Esquerra Republicana de Catalunya el dia 3 de desembre passat.

Hi haurà ara més comprensió sobre les patriòtiques responsabilitats històriques que recauen sobre determinats homes i organitzacions dirigents de Catalunya?

Encara es pot guanyar el temps perdut.

Hem dit sovint que l'anticomunisme i l'esperit de capitulació anaven junts. Cada dia en tenim més proves.

Avui, un altre cop, l'espantall del comunisme està a l'ordre del dia. I són, precisament, tots els preconizadors, nacionals i aquells que la utilitzen com a arma fonamental en llur propaganda demagògica i reaccionària.

La premsa britànica és una fervent inspiradora d'aquesta campanya. Es pot dir que marca el camí a seguir.

El «Sunday Times», periòdic conservador, escrit en la seva edició del dia 5, «L'actual i intens sentiment nacionalista i la reacció en totes les classes contra la influència «estranger»», han provocat no sols que es consideri com una ofensa la presència de l'O.N.U. contra Franco, sinó també la por a la possibilitat d'una Espanya comunista que rebés ordres de Moscou.

«Manchester Guardian», de tendència liberal, és també de la colla i diu: «Existeix a París una creença bastant generalitzada que és la por a la influència comunista, en el cas que el Dr. Giral fos el substitut de Franco, i això ha impedit que les potències anglo-saxones ajudin els republicans.»

En aquesta cènica còrda, al servei de la capitulació, no podia mancar la veu del Vaticà, la qual s'expressa dintre el «Catholic Herald» amb els termes següents: «...qualsevol Govern provisional que ara formi serà un pas endavant vers el comunisme. Això és massa cert.»

Tots aquests «arguments», que poden considerar-se comprensibles si es té en compte la significació política i les intencions antidemocràtiques dels esmentats periòdics, ho són menys quan aquells que els utilitzen són homes que pretenen representar la classe obrera.

1945 - 20 GENER - 1947

Segon aniversari de «LLUITA»

El 20 de gener del 1945 apareixia a França el primer número del nostre portaveu «LLUITA».

Sortirem a la palestra per a defensar els interessos de la classe obrera, de tot el nostre poble, de la República. Per a mobilitzar les masses catalanes, fraternalment unides amb les dels altres pobles hispànics, entorn d'una política d'unitat i de lluita contra el règim franquista i els seus agents divisiuonistes, provocadors i partidaris de la claudicació. Sortirem a la palestra per a contribuir a la victòria de la nostra causa a l'iberador, la qual ens permetrà de recobrar la República i la democràcia.

En aquest segon aniversari ens plaia de comprovar que «LLUITA» ha complert, en una gran mesura, els objectius polítics que s'havia fixat. Aliionats per les experiències d'aquests dos anys, progressivament amb més entusiasme que mai, el nostre combat en bé de la classe obrera, de Catalunya i de la República.

Volem aprofitar aquesta avinentesa per adreçar una salutació de combat i de confiança en la victòria a «TREBALL», «LAS NOTICIAS», «LLUITA», «JULIO», «EJERCITO Y DEMOCRACIA».

«MUNDO OBRERO», «EUZCADI ROJA» i altres publicacions clandestines que s'editen a l'interior del nostre país i que menen la lluita contra la dictadura franquista i els capituladors.

«Saludem», també, «MUNDO OBRERO», òrgan del P.C. d'Espanya, «EUZCADI ROJA», òrgan del P.C. d'Euzkadu, «LLIGAM», òrgan de la U.G.T. de Catalunya, «LA HUMANITAT», «OPINIONS» i tota la premsa antifrancista editada a l'emigració i que, com nosaltres, lluita amb consciència contra el règim feixista de Franco, la capitulació, pel restabliment de la República i de la democràcia.

A tots els militants del Partit, als «Amics de «LLUITA», als nostres lectors, a tots aquells que han col·laborat i col·laboren al nostre portaveu, que contribuïxen al seu millorament i difusió, adreçem la nostra cordial salutació ensem amb els que fem la promesa de continuar pel camí de la superació constant en la realització de totes les tasques unitàries i combatives amb les quals assolim el triomf definitiu contra el franco-falangisme.

«LLUITA».

El 23 aniversari de la mort de LENIN

El dia 21 d'aquest mes farà 23 anys que a la ciutat de Gorki va morir Vladimir Ilich Lenin.

Lenin, obra que quedat tota la seva immensa obra de pensador i de constructor. El seu record és manté latent en el cor de tots els treballadors, de totes les masses progressives, car l'obra de Lenin està materialitzada en la més gran realització històrica: en la construcció del primer Estat Socialista del món.

Evocar Lenin és evocar les etapes més decisives i importants del moviment obrer mundial. És recordar l'època que ha obert per a tota la humanitat una nova era: l'era del Socialisme.

Per als lluitadors, per a la classe obrera, per als comunistes, les ensenyances de Lenin constitueixen sempre un guia valuós per a llur activitat diària.

Lenin propugnà l'amistat fraternal entre tots els pobles sense distinció de nacionalitat ni de raça.

La unió dels pobles soviètics ha estat un dels factors essencials de la victòria en la gran guerra pàtria contra els invasors nazi-feixistes.

(Passa a la pàg. 3)

Lenin propugnà l'amistat fraternal entre tots els pobles sense distinció de nacionalitat ni de raça.

Per a justificar els maneigs claudicadors s'empra l'espantall del comunisme

«Espanya Lliure» —, han obligat a ciertos países a observar muchas reservas hacia el antifascismo español, porque es infantil suponer que nadie va a prestarnos una ayuda incondicional cuando le advertimos que estamos dispuestos a comprometer sus intereses.»

El menys que pot dir-se de les paraules del dirigent cenetista col·laboracionista és que coincideixen plenament amb l'opinió del «Manchester Guardian».

Això ja és prou significatiu per a allargar-nos en molts comentaris.

No obstant, hem de remarcar que avui nous partits de Revolució Social i d'implantació del comunisme, Franco i tots aquells diaris o elements interessats en sabotejar la sortida democràtica del nostre problema. Aquest fet és irrefutable.

Si avui s'agita l'espantall del comunisme, de la Revolució Social o de qualsevol altra cosa per l'estil, és per a millor JUSTIFICAR LA POLITICA DEL COMPROMIS AMB FRANCO, DE LA CLAUDICACIO DEL «SUCI» DE LES NOSTRES INSTITUCIONS LEGALS I REPUBLICANES.

Car el problema d'Espanya, la seva solució política, no està plantejat entre Franco i el comunisme, sinó entre Franco i la democràcia. Els comunistes ho han reconegut i dit abans que ningú.

«Espanya Lliure» —, han obligat a ciertos países a observar muchas reservas hacia el antifascismo español, porque es infantil suponer que nadie va a prestarnos una ayuda incondicional cuando le advertimos que estamos dispuestos a comprometer sus intereses.»

El menys que pot dir-se de les paraules del dirigent cenetista col·laboracionista és que coincideixen plenament amb l'opinió del «Manchester Guardian».

Això ja és prou significatiu per a allargar-nos en molts comentaris.

No obstant, hem de remarcar que avui nous partits de Revolució Social i d'implantació del comunisme, Franco i tots aquells diaris o elements interessats en sabotejar la sortida democràtica del nostre problema. Aquest fet és irrefutable.

Si avui s'agita l'espantall del comunisme, de la Revolució Social o de qualsevol altra cosa per l'estil, és per a millor JUSTIFICAR LA POLITICA DEL COMPROMIS AMB FRANCO, DE LA CLAUDICACIO DEL «SUCI» DE LES NOSTRES INSTITUCIONES LEGALS I REPUBLICANES.

Car el problema d'Espanya, la seva solució política, no està plantejat entre Franco i el comunisme, sinó entre Franco i la democràcia. Els comunistes ho han reconegut i dit abans que ningú.

«Espanya Lliure» —, han obligat a ciertos países a observar muchas reservas hacia el antifascismo español, porque es infantil suponer que nadie va a prestarnos una ayuda incondicional cuando le advertimos que estamos dispuestos a comprometer sus intereses.»

PLEBISCITS... A LA GREGA

«Espanya Lliure» —, han obligat a ciertos países a observar muchas reservas hacia el antifascismo español, porque es infantil suponer que nadie va a prestarnos una ayuda incondicional cuando le advertimos que estamos dispuestos a comprometer sus intereses.»

El menys que pot dir-se de les paraules del dirigent cenetista col·laboracionista és que coincideixen plenament amb l'opinió del «Manchester Guardian».

Això ja és prou significatiu per a allargar-nos en molts comentaris.

No obstant, hem de remarcar que avui nous partits de Revolució Social i d'implantació del comunisme, Franco i tots aquells diaris o elements interessats en sabotejar la sortida democràtica del nostre problema. Aquest fet és irrefutable.

Si avui s'agita l'espantall del comunisme, de la Revolució Social o de qualsevol altra cosa per l'estil, és per a millor JUSTIFICAR LA POLITICA DEL COMPROMIS AMB FRANCO, DE LA CLAUDICACIO DEL «SUCI» DE LES NOSTRES INSTITUCIONES LEGALS I REPUBLICANES.

Car el problema d'Espanya, la seva solució política, no està plantejat entre Franco i el comunisme, sinó entre Franco i la democràcia. Els comunistes ho han reconegut i dit abans que ningú.

«Espanya Lliure» —, han obligat a ciertos países a observar muchas reservas hacia el antifascismo español, porque es infantil suponer que nadie va a prestarnos una ayuda incondicional cuando le advertimos que estamos dispuestos a comprometer sus intereses.»

El menys que pot dir-se de les paraules del dirigent cenetista col·laboracionista és que coincideixen plenament amb l'opinió del «Manchester Guardian».

Una altra víctima del terror franquista

Eduardo Sánchez Biezma (Torres) ha mort torturat a Madrid

Un altre heroi que Franco afegeix a la llista dels caiguts per la independència dels pobles hispànics i per la restauració de la República democràtica: Eduard Sánchez Biezma, el nostre Torres dels anys de lluita contra els nazis que havien enviat França.

El camarada Sánchez Biezma acaba de morir a la presó de Madrid víctima de les tortures a les quals el van sotmetre els botxins de la Falange després d'haver captat a llurs grapes en ocasió d'haver-se incorporat a la lluita allà on és més viva contra els assassins del nostre poble.

Detingut ja uns mesos, la Falange ha comès amb ell tota llei de pressions i de brutalitats per tal que llurés uns secrets que Torres s'ha endut a la tomba sense que per ni un moment hagi minvat el seu coratge, i el seu tremp de lluitador magnífic i del qual havia dat ja un last durant la nostra guerra i durant els anys de la seva actuació a l'exili.

Amb Sánchez Biezma, militant del Partit Comunista d'Espanya, desapareix un lluitador de la classe dels Vias, dels Cristino, dels Girabau, dels Serrat, dels Castro, dels Uriarte, dels Rozas i de tants i tants altres herois anònims que formen la gran Legió d'Honor dels combatents i dels màrtirs de la República.

«ELS GUERRILLERS REFORGEN CONSTANTMENT LLURS QUADRES, EIXAMPLEN LLURS RADI D'ACCIO, EXECUTEN AMB FIDELITAT I CORATGE LA LINIA I LES ORIENTACIONS DEL PARTIT. LES ACCIONS GUERRILLERES COBRIRAN AVIAT TOT EL TERRITORI NACIONAL AMB LLURS COPS MORTALS, FARAN PAGAR A TRAIIDORS I ESTRAPERLISTES EL PREU JUST DELS GRIMS QUE ELLS HAN COMES.»

JOAN COMORERA al Ple de Tolosa.

Aquesta nova víctima del terror franco-falangista, per bé que dolorosa pèrdua per al P.C. d'Espanya i per a tots els pobles hispànics, no produirà un buit massa profund en els nostres rengles, per tal com al conjunt del seu exemple lluminós, d'altres combatents, futurs herois, ocuparan el lloc que deixa vacant el camarada Torres.

La darrera paraula la diran els nostres pobles, la dirà Espanya tota damunt les cendres del feixisme.

Activitat guerrillera prop de Madrid

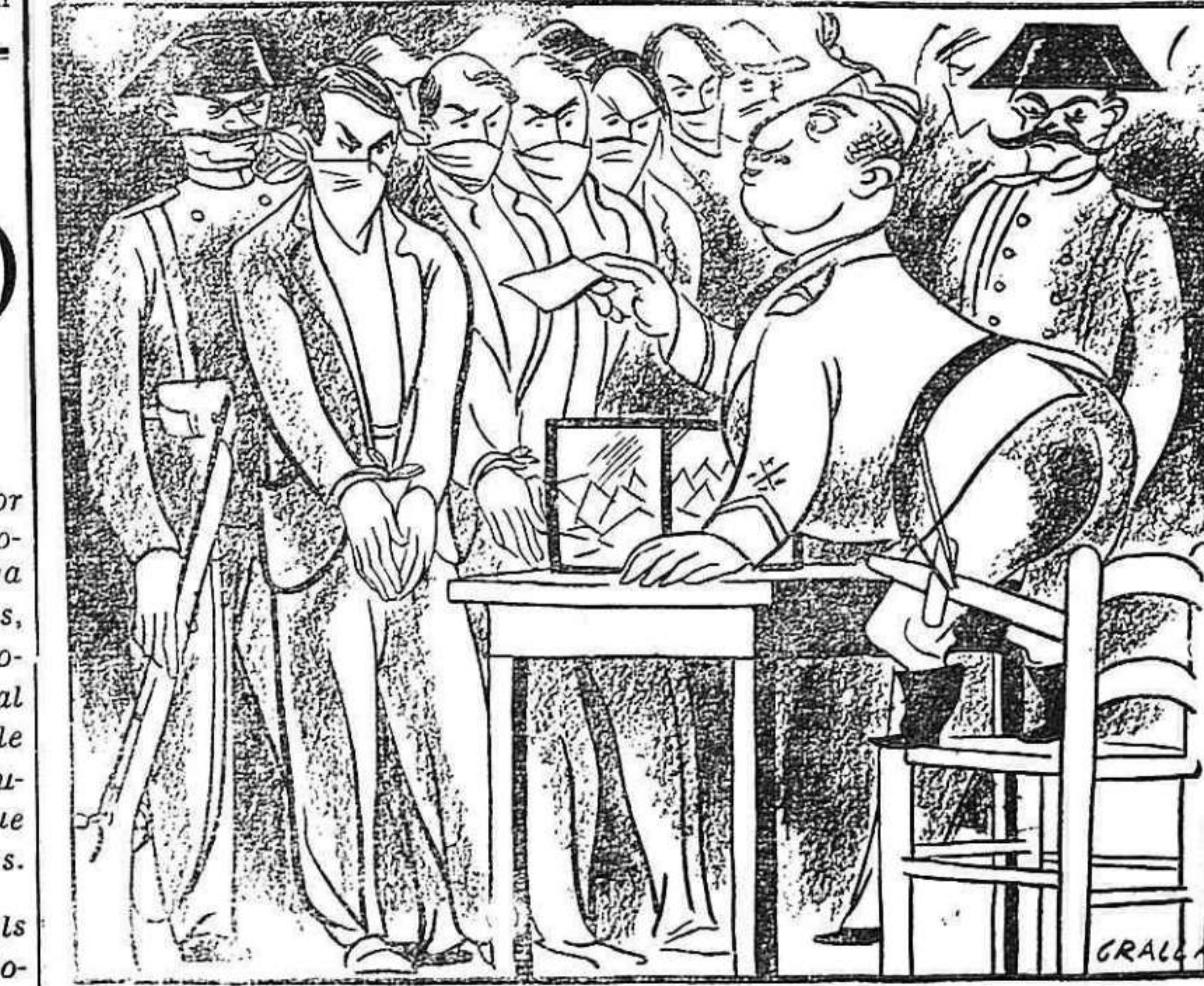
Els guerrillers que actuen al sector de Madrid han sostingut un combat amb forces de la guàrdia civil prop de la carretera de las Rozas.

Després d'un llarg tiroteig, els civils van haver de deixar córrer la persecució dels guerrillers amb força mal resultat, per tal com van tornar a la caserna amb dos números menys, que havien quedat estritsats al bell mig del camí.

Explosió d'una bomba a la Capitanía General de Catalunya

La setmana passada, quan ja era al lli, el general Solchaga en va saltar tot d'una més pàlid que un mort a causa de l'explosió d'una nova bomba que els guerrillers havien col·locat al peu de l'edifici de la Capitanía General de la Quarta Regió.

Atès el terrabastall i els vidres trencats, el Solchaga es creia ben bé que havia arribat l'hora de la traca final. A Capitanía no tenien prou conyag per a fer-li passar l'esglai.

I ben entès tothom està d'acord amb mi!

JOAN COMORERA homenatjat pels ugetistes catalans

En una demostració memorable de l'afecte profund i entranyable que la classe obrera de Catalunya sent pel nostre secretari general, els ugetistes catalans de l'Alt Girona...

Homenatge expressiu de tota la confiança que la classe obrera i el poble són capaços de depositar en llurs dirigents fidels.

Homenatge meregut a l'home que, des del primer dia de la sublevació militar-falangista ha assumit la responsabilitat de guiar a les masses populars, democràtiques i republicanes...

Homenatge al català exemplar, al patriota incorruptible, l'únic preocupat de la Unitat General de Treballadors P.S.U. de C. El P.S.U. de C. seguirà el seu camí, sense espantar-lo la força dels altres.

La gran Sala de reunions de la «Bourse du Travail» de Tolosa no omplien-se de gom a gom per a acollir més d'un miler d'uguetistes feturosos d'expressar la simpatia llur pel company estimat pel dirigit fidel i admirat...

Petes les salutacions i l'ofrena de l'acte pel company Josep Ferrer, el company Comorera va correspondre amb uns mots d'agraïment i amb un discurs polític del qual ens és grat destacar els següents fragments:

«La combativitat del nostre poble està demostrant potent i efectiva, en la mesura que les forces antifranquistes es sumen amb major nombre a la lluita antifranquista...»

«El problema no és avui de saltar responsabilitats, sinó d'actuar.» «El problema actual no consisteix tampoc a preparar-se per a la guerra o no amb els col·laboradors, sinó a evitar amb totes les forces que la caudició esdevingui una realitat com intenten imposar-nos cercles de dins i de fora d'Espanya.»

«El problema no és avui de saltar responsabilitats, sinó d'actuar.» «El problema actual no consisteix tampoc a preparar-se per a la guerra o no amb els col·laboradors, sinó a evitar amb totes les forces que la caudició esdevingui una realitat com intenten imposar-nos cercles de dins i de fora d'Espanya.»

«El problema no és avui de saltar responsabilitats, sinó d'actuar.» «El problema actual no consisteix tampoc a preparar-se per a la guerra o no amb els col·laboradors, sinó a evitar amb totes les forces que la caudició esdevingui una realitat com intenten imposar-nos cercles de dins i de fora d'Espanya.»

«El problema no és avui de saltar responsabilitats, sinó d'actuar.» «El problema actual no consisteix tampoc a preparar-se per a la guerra o no amb els col·laboradors, sinó a evitar amb totes les forces que la caudició esdevingui una realitat com intenten imposar-nos cercles de dins i de fora d'Espanya.»

«El problema no és avui de saltar responsabilitats, sinó d'actuar.» «El problema actual no consisteix tampoc a preparar-se per a la guerra o no amb els col·laboradors, sinó a evitar amb totes les forces que la caudició esdevingui una realitat com intenten imposar-nos cercles de dins i de fora d'Espanya.»

«El problema no és avui de saltar responsabilitats, sinó d'actuar.» «El problema actual no consisteix tampoc a preparar-se per a la guerra o no amb els col·laboradors, sinó a evitar amb totes les forces que la caudició esdevingui una realitat com intenten imposar-nos cercles de dins i de fora d'Espanya.»

«El problema no és avui de saltar responsabilitats, sinó d'actuar.» «El problema actual no consisteix tampoc a preparar-se per a la guerra o no amb els col·laboradors, sinó a evitar amb totes les forces que la caudició esdevingui una realitat com intenten imposar-nos cercles de dins i de fora d'Espanya.»

«El problema no és avui de saltar responsabilitats, sinó d'actuar.» «El problema actual no consisteix tampoc a preparar-se per a la guerra o no amb els col·laboradors, sinó a evitar amb totes les forces que la caudició esdevingui una realitat com intenten imposar-nos cercles de dins i de fora d'Espanya.»

«El problema no és avui de saltar responsabilitats, sinó d'actuar.» «El problema actual no consisteix tampoc a preparar-se per a la guerra o no amb els col·laboradors, sinó a evitar amb totes les forces que la caudició esdevingui una realitat com intenten imposar-nos cercles de dins i de fora d'Espanya.»

«El problema no és avui de saltar responsabilitats, sinó d'actuar.» «El problema actual no consisteix tampoc a preparar-se per a la guerra o no amb els col·laboradors, sinó a evitar amb totes les forces que la caudició esdevingui una realitat com intenten imposar-nos cercles de dins i de fora d'Espanya.»

«El problema no és avui de saltar responsabilitats, sinó d'actuar.» «El problema actual no consisteix tampoc a preparar-se per a la guerra o no amb els col·laboradors, sinó a evitar amb totes les forces que la caudició esdevingui una realitat com intenten imposar-nos cercles de dins i de fora d'Espanya.»

«El problema no és avui de saltar responsabilitats, sinó d'actuar.» «El problema actual no consisteix tampoc a preparar-se per a la guerra o no amb els col·laboradors, sinó a evitar amb totes les forces que la caudició esdevingui una realitat com intenten imposar-nos cercles de dins i de fora d'Espanya.»

«El problema no és avui de saltar responsabilitats, sinó d'actuar.» «El problema actual no consisteix tampoc a preparar-se per a la guerra o no amb els col·laboradors, sinó a evitar amb totes les forces que la caudició esdevingui una realitat com intenten imposar-nos cercles de dins i de fora d'Espanya.»

«El problema no és avui de saltar responsabilitats, sinó d'actuar.» «El problema actual no consisteix tampoc a preparar-se per a la guerra o no amb els col·laboradors, sinó a evitar amb totes les forces que la caudició esdevingui una realitat com intenten imposar-nos cercles de dins i de fora d'Espanya.»

«El problema no és avui de saltar responsabilitats, sinó d'actuar.» «El problema actual no consisteix tampoc a preparar-se per a la guerra o no amb els col·laboradors, sinó a evitar amb totes les forces que la caudició esdevingui una realitat com intenten imposar-nos cercles de dins i de fora d'Espanya.»

«El problema no és avui de saltar responsabilitats, sinó d'actuar.» «El problema actual no consisteix tampoc a preparar-se per a la guerra o no amb els col·laboradors, sinó a evitar amb totes les forces que la caudició esdevingui una realitat com intenten imposar-nos cercles de dins i de fora d'Espanya.»

«El problema no és avui de saltar responsabilitats, sinó d'actuar.» «El problema actual no consisteix tampoc a preparar-se per a la guerra o no amb els col·laboradors, sinó a evitar amb totes les forces que la caudició esdevingui una realitat com intenten imposar-nos cercles de dins i de fora d'Espanya.»

«El problema no és avui de saltar responsabilitats, sinó d'actuar.» «El problema actual no consisteix tampoc a preparar-se per a la guerra o no amb els col·laboradors, sinó a evitar amb totes les forces que la caudició esdevingui una realitat com intenten imposar-nos cercles de dins i de fora d'Espanya.»

«El problema no és avui de saltar responsabilitats, sinó d'actuar.» «El problema actual no consisteix tampoc a preparar-se per a la guerra o no amb els col·laboradors, sinó a evitar amb totes les forces que la caudició esdevingui una realitat com intenten imposar-nos cercles de dins i de fora d'Espanya.»

«El problema no és avui de saltar responsabilitats, sinó d'actuar.» «El problema actual no consisteix tampoc a preparar-se per a la guerra o no amb els col·laboradors, sinó a evitar amb totes les forces que la caudició esdevingui una realitat com intenten imposar-nos cercles de dins i de fora d'Espanya.»

«El problema no és avui de saltar responsabilitats, sinó d'actuar.» «El problema actual no consisteix tampoc a preparar-se per a la guerra o no amb els col·laboradors, sinó a evitar amb totes les forces que la caudició esdevingui una realitat com intenten imposar-nos cercles de dins i de fora d'Espanya.»

«El problema no és avui de saltar responsabilitats, sinó d'actuar.» «El problema actual no consisteix tampoc a preparar-se per a la guerra o no amb els col·laboradors, sinó a evitar amb totes les forces que la caudició esdevingui una realitat com intenten imposar-nos cercles de dins i de fora d'Espanya.»

«El problema no és avui de saltar responsabilitats, sinó d'actuar.» «El problema actual no consisteix tampoc a preparar-se per a la guerra o no amb els col·laboradors, sinó a evitar amb totes les forces que la caudició esdevingui una realitat com intenten imposar-nos cercles de dins i de fora d'Espanya.»

«El problema no és avui de saltar responsabilitats, sinó d'actuar.» «El problema actual no consisteix tampoc a preparar-se per a la guerra o no amb els col·laboradors, sinó a evitar amb totes les forces que la caudició esdevingui una realitat com intenten imposar-nos cercles de dins i de fora d'Espanya.»

Les activitats del Partit

El control del nostre treball

Una bona marxa del Partit exigeix de cada militant i de cadascuna de les seves organitzacions un severíssim control de la realització de les tasques que es desprenen de la línia política, dels acords, de l'estudi dels materials polítics, de tota l'activitat del Partit. Sense control del nostre treball, sense l'anàlisi de com portem a la pràctica, a les masses, la política d'unitat i de lluita contra Franco i els capitulars, de com elevem el nostre nivell teòric, la superació de cada militant i de l'organització del Partit en el seu conjunt, seria lenta i mai no estaria en condicions de complir la seva missió dirigent i d'avantguarda.

El control de les tasques del Partit en la present fase històrica ens permet de comprovar en quina mesura la política d'unitat combatent antifranquista és aplicada correctament per totes les organitzacions del Partit, per cada militant i per tots els grups de direcció; com som capaços de mobilitzar l'emigració per reafirmar la seva ferma voluntat republicana i democràtica contra dels traïdors a la República i a les nostres llibertats; si el ritme de les nostres campanyes d'ajut a l'interior correspon al ritme creixent de les lluites del nostre poble; si l'efort per assolir una veritable formació comunista correspon a la gran missió d'avantguarda dirigent que cada militant del nostre Partit té assignada històricament.

Si bé el control ha d'ésser exercit sistemàticament amb una lleialtat i en el treball del Partit això no significa que hagi de mecanitzar-se. És erroni veure el control només com una obligació. El control vist així seria moltes vegades formulari i buit de contingut. És per això que cal veure-hi a més d'una obligació una impenosa necessitat; la que exigeix el compliment de la nostra línia política avui, la que exigeix demà la nova situació, la que exigeix que el Partit de la classe obrera estigui sempre en condicions per dirigir la lluita vers el Socialisme.

L'estudi analíticament totes les nostres activitats és una norma del Partit tant en èxits com en els contratemps. I en aquest ordre, sense cap dubte, que en el nostre

« Si amb un any d'esforç s'ha aconseguit crear un gran Partit, vol dir que ja li tenim potencialment. Atraient, avui estariem al començament de tot.

Tenim un Partit no acadèmicista, sinó un Partit combatent i dirigent de les lluites que mena el nostre poble.

El nostre Partit existeix, treballa i lluita a les fàbriques del país i està en condicions d'entrar a tots els llocs més reculats del camp català i de desfermar-hi la lluita contra Franco i Falange i els capitulars.

Això no són afirmacions, sinó realitats que es dedueixen de la veritable situació de l'interior. »

Joan COMORERA al Ple de Tolosa.

Partit hi ha encara serioses falles. Hem registrat com en alguns nuclis del Partit es nota massa sovint un fort desencens en el treball, i tot-hom endevina que les coses en aquests casos i en l'aspecte orgànic es troben abandonades, que les reunions són formulàries, que el treball familiar, predominant, que poc a poc s'amuntarien tots els elements que converteixen tal o tal grup o tal o tal departament en un conjunt caòtic en el qual els militants i els membres dirigents es consenteixen i s'amaguen mútuament llurs defectes i llurs condicions. En semblants casos cal actuar energicament armats de l'arma poderosa de la crítica, trobar el defecte central i amb ell corregir els altres ràpidament.

Un altre error greu, exemple de mal treball, consisteix a esperar que les situacions anormals siguin superades pels grans superiors de direcció. El Partit, la teoria i la línia política donen elements suficients per a resoldre situacions complicades, es plantegin en l'espera que es plantejgen. Cada organització del Partit ha de saber utilitzar la força grandiosa que significa els mètodes de treball leninistes-stalinistes, ha de saber trobar pel seu propi esforç la solució justa, fins aconseguir que tot el Partit i en el seu conjunt marxi homogeniament cap endavant sense entremesos de cap mena. En per això que no ha d'interpretar-se un control únicament i exclusiva exercit pels organismes superiors damunt dels inferiors, sinó que ha d'exercir-se d'una manera principal, primer pels militants i per les organitzacions de base del Partit.

Altres vegades, el control oportú i sistemàtic ens diu fins a quin punt els objectius que ens han venen assenyalats corresponen veritablement a les nostres possibilitats i a les nostres forces. Això vol dir que l'estudi previ de les tasques ens ha de donar tots els elements per a fer-les assequibles. En cas contrari, es creen condicions per a la desmoralització, l'entusiasme minva i els resultats són negatius.

El control del Partit seria impossible de realitzar-lo deslligat de la crítica objectiva, constructiva, que té per missió senyalar els defectes, fer impossible de recaure en errors, i trobar remei a les deficiències. Igualment, l'autocrítica sincera exercida vigorosament, sense enganyos, és el millor control de l'activitat de cada militant i de la comprovació de la seva fidelitat al Partit i al poble. Per això cal tenir sempre en compte per a fer efectiva la nostra superació l'afirmació de V. I. Lenin quan afirma que: « L'activitat d'un partit polític davant dels seus errors és una de les proves més importants i més fidels de la serietat d'aquest partit i del compliment efectiu dels seus deures vers la seva classe i vers les masses treballadores. Reconèixer obertament els errors, posar al descobert llurs causes, analitzar la situació que els ha motivat i examinar atentament els mitjans per a corregir-los: això és el que caracteritza un partit seriós; en això és el que consisteix el compliment dels seus deures; això és educar i instruir la classe primer i les masses després. »

Tasca de tots és fer aquest partit seriós, d'avantguarda, combatiu, del qual ens parla Lenin, és vetllar constantment per la seva unitat ideològica i orgànica. El millor conseller de la seva integritat és fer-lo invulnerable a qualsevol adulteració dels seus principis.

pis marxistes leninistes-stalinistes, però per això cal conèixer-los i estudiar-los a fons. La nostra formació de comunistes impedirà la penetració de qualsevol entremès ideològic en el si del nostre Partit, la deformació dels seus mètodes de treball, el relaxament de la seva disciplina i, en el pitjor dels casos, de la provocació.

Ajut al país

MAZAMET

« Els companys del Grup de Mazamet (Tarn) han organitzat una força dinàmica un bull a llur localitat i han recaptat 10.000 francs per a l'ajut dels combatents de l'interior. I tenen en perspectiva de superar sovint aquesta quantitat. Endavant, companys de Mazamet! »

VINGRAU

« Els companys del Grup N.º 10 de Perpinyà han organitzat una festa al poble de Vingrau. Gràcies a l'activitat i entusiasme de tots els companys, la festa aportà 3.260 francs per l'ajut a l'interior i 1.000 per a l'ajut a « LLUITA ». »

« Els companys del Grup N.º 10 estan disposats a no estalviar esforços per a aplicar i superar els compromisos contraïts al darrer Ple departamental. »

L'ajut permanent al país

Els companys de la Gironda inviten els de Boques del Ròdan a una nova emulació

« El nostre Comitè Central ha fet públics els resultats de la campanya d'Emulació JOAN COMORERA. »

« En aquesta campanya en la qual els nostres departaments s'havien repartit amb el propòsit de millor estimular-se en la realització de les tasques conduïdes a l'enfortiment progressiu de la lluita heroica de Catalunya contra el règim terrorista de Franco, vosaltres heu estat els vencedors. »

« Rebeu, doncs, estimats companys, el testimoni del nostre agraiement pel vostre treball i la contribució aportada a la missió històrica del nostre gran P.S.U.C., gràcies al qual els combats del nostre poble pel seu alliberament i per la República han entrat en una fase superior. »

« En els moments en què els partidaris de la capitulació pretenen escamotejar la voluntat democràtica dels pobles hispànics, estimem que la campanya d'Emulació JOAN COMORERA ha d'ésser, a més de permanent, conduïda de manera progressiva i relacionada a la puixança dels combats de l'interior. »

« No podem viure a l'exili si no és amb el pensament fixat a Catalunya i servint el nostre poble sense cap mena de vacil·lacions. »

« Si en la campanya que acabem de cloure el departament del Ròdan no hem sabut aprofitar totes les possibilitats susceptibles de cobrir els compromisos contraïts amb el nostre Comitè Central, els defectes cal cercar-los en una manca de comprensió de la seva política. »

« Analitzades, però, les debilitats i fèrms en el propòsit de corregir-les, hem decidit d'invitar-vos a una nova emulació per una durada de tres mesos, entre el nostre departament, que podrà començar el primer de febrer d'enguany. »

« Segurs de la vostra resposta afirmativa, rebeu, estimats companys, les nostres salutacions de combat. »

Viva el P.S.U.C. ! Visca Catalunya ! Visca la República ! Bordes, 9 de gener del 1947. PEL COMITE DEPARTAMENTAL: Eugeni SEMIS.

« Una U.G.T. inexistent, puix que ugetistes de Catalunya donen tot llur suport i segueixen les orientacions de llur Central sindical dirigit pel Secretariat sorgeït d'unes eleccions democràtiques el resultat de les quals, ni els Ferrer ni Fronçosa ni altres traïdors a la classe obrera de Catalunya no podran transformar. »

« La Central sindical ugetista s'ha format part dels Comitès P.S.U.C.T.-C.N.T. que dirigeixen les U.C. de les fàbriques i llocs de treball de casa nostra. És la Central sindical que edita clandestinament a l'interior del país « Las Noticias », el valent òrgan ugetista, el qual en un dels seus darrers números, en una nota titulada « Por si alguno no se acuerda », expressava amb prou claredat el veritable pensament dels ugetistes que sequeixen les orientacions d'un Secretariat presidit per dirigents tan voluts de la classe obrera catalana com són Vidella, Moir, Molinero, Elix Uriz, Agustí Cid, Manuel Alloza i Fulanci Hernández, enfront dels intents divisionistes dels Ferrer i altres desertors. »

« Una P.S.O.E. fantasma, puix que els treballadors socialistes catalans van fusionar-se l'any 1936 amb els comunistes i d'altres Partits marxistes, en constituir el P.S.U. de C. Partit únic de la classe obrera catalana, que Franco no ha pogut destruir i que molt menys podrà destruir els seus agents, es dignin com es dignin. »

« L'« Alianza » vol reanunciar, ara, un Partit que en un moment no havia pogut desenvolupar-se i que, avui, té encara moltes possibilitats d'arrelar en una masses que comprovem l'experiència positiva de la fusió de comunistes i de socialistes. »

« Una C.N.T. que no és la C.N.T. que lluita. Que no representa els treballadors cenetistes que, colze a colze, combaten en fàbriques i tallers amb els militants del nostre Partit i de la U.G.T. Els autèntics cenetistes, els continuadors de la tradició revolucionària d'aquella Central sindical, no són partidaris de la passivitat, no treballen per a la divisió de les forces democràtiques i obreres. »

« D'aquest conglomerat fantasmagòric, provocador, resta el P.O.U.M. És a dir, l'element inspirador d'aquest instrument al servei de la divisió de la resistència antifranquista catalana. »

« Els trotsquistes-poumistes són agents de Franco i de la Falange. Llur participació en « Moviments », « Fronts » i « Alianzas » està orientada en servir llurs amos, en servir les pitjors causes. Les causes de la passivitat, del compromís amb Franco, de la claudicació, el triomf de les quals impossibilitaria el triomf de la República i de les llibertats democràtiques i nacionals dels pobles hispànics. »

Una "Alianza" trotsquista al servei de la provocació i de la divisió

« Una U.G.T. inexistent, puix que ugetistes de Catalunya donen tot llur suport i segueixen les orientacions de llur Central sindical dirigit pel Secretariat sorgeït d'unes eleccions democràtiques el resultat de les quals, ni els Ferrer ni Fronçosa ni altres traïdors a la classe obrera de Catalunya no podran transformar. »

« La Central sindical ugetista s'ha format part dels Comitès P.S.U.C.T.-C.N.T. que dirigeixen les U.C. de les fàbriques i llocs de treball de casa nostra. És la Central sindical que edita clandestinament a l'interior del país « Las Noticias », el valent òrgan ugetista, el qual en un dels seus darrers números, en una nota titulada « Por si alguno no se acuerda », expressava amb prou claredat el veritable pensament dels ugetistes que sequeixen les orientacions d'un Secretariat presidit per dirigents tan voluts de la classe obrera catalana com són Vidella, Moir, Molinero, Elix Uriz, Agustí Cid, Manuel Alloza i Fulanci Hernández, enfront dels intents divisionistes dels Ferrer i altres desertors. »

« Una P.S.O.E. fantasma, puix que els treballadors socialistes catalans van fusionar-se l'any 1936 amb els comunistes i d'altres Partits marxistes, en constituir el P.S.U. de C. Partit únic de la classe obrera catalana, que Franco no ha pogut destruir i que molt menys podrà destruir els seus agents, es dignin com es dignin. »

« L'« Alianza » vol reanunciar, ara, un Partit que en un moment no havia pogut desenvolupar-se i que, avui, té encara moltes possibilitats d'arrelar en una masses que comprovem l'experiència positiva de la fusió de comunistes i de socialistes. »

« Una C.N.T. que no és la C.N.T. que lluita. Que no representa els treballadors cenetistes que, colze a colze, combaten en fàbriques i tallers amb els militants del nostre Partit i de la U.G.T. Els autèntics cenetistes, els continuadors de la tradició revolucionària d'aquella Central sindical, no són partidaris de la passivitat, no treballen per a la divisió de les forces democràtiques i obreres. »

« D'aquest conglomerat fantasmagòric, provocador, resta el P.O.U.M. És a dir, l'element inspirador d'aquest instrument al servei de la divisió de la resistència antifranquista catalana. »

« Els trotsquistes-poumistes són agents de Franco i de la Falange. Llur participació en « Moviments », « Fronts » i « Alianzas » està orientada en servir llurs amos, en servir les pitjors causes. Les causes de la passivitat, del compromís amb Franco, de la claudicació, el triomf de les quals impossibilitaria el triomf de la República i de les llibertats democràtiques i nacionals dels pobles hispànics. »

« Aquest és el camí de la unitat i de la lluita que la classe obrera, la classe obrera i els pobles hispànics de l'esclavitud feixista que pateixen de Franco i la Falange. »

« Enaltex les lluites al front de les quals es troba la classe obrera per mitjà de vagues, d'acció guerrilleres contra els llocs vitals de Falange, les protestes del nostre poble i eriden a la unitat els ugetistes i cenetistes i tots els antifranquistes, a expressar llur adhesió al Govern de la República que presideix el Dr. Giral. »

« Abans d'acabar diuen: « Cridem tots els ugetistes, tots els cenetistes, tots els republicans antifranquistes, a formar un bloc contra tota claudicació que seria la perduda de la nostra llibertat i de la nostra independència. »

Els ugetistes dels Pirineus Orientals condemnen les maniobres capitulars

« Ha arribat a la nostra Redacció un manifest editat pel Comitè Departamental de la Unió General de Treballadors P.S.U. de C. Pirineus Orientals. »

« Ens plau de remarcar que el contingut d'aquest manifest és una declaració eloqüent de la voluntat antifranquista i antiaudicadora de la U.G.T. (F.S.M.) que interpreta així la voluntat combativa de la nostra classe obrera. »

« Enaltex les lluites al front de les quals es troba la classe obrera per mitjà de vagues, d'acció guerrilleres contra els llocs vitals de Falange, les protestes del nostre poble i eriden a la unitat els ugetistes i cenetistes i tots els antifranquistes, a expressar llur adhesió al Govern de la República que presideix el Dr. Giral. »

« Abans d'acabar diuen: « Cridem tots els ugetistes, tots els cenetistes, tots els republicans antifranquistes, a formar un bloc contra tota claudicació que seria la perduda de la nostra llibertat i de la nostra independència. »

« Aquest és el camí de la unitat i de la lluita que la classe obrera, la classe obrera i els pobles hispànics de l'esclavitud feixista que pateixen de Franco i la Falange. »

«Cultura Catalana» Conferència de Sebastià Flor

« El nostre company Sebastià Flor donarà el proper dimecres dia 23, a dos quarts de nou del vespre, una conferència sota el tema « Present i esdevenidor de les Cooperatives de Producció ». »

« La conferència tindrà lloc a local de « Societats Sevantes » sala F. 8, rue Danton, metro Odéon i Saint Michel. »

« La Delegació a França del C.E. de les J.S.U. de Catalunya, en preguja la publicació de la nota següent: »

« Els primers resultats coneguts per aquesta Delegació sobre la campanya que els Joves socialistes unificats catalans exiliats a França porten a cap són els següents: »

PROMOCIÓ JAUME GIRABAU. — Alt Girona, 7 nous militants; Aude, 5; Sena i Marne, 4; París, 5. CAMPANYA D' AJUT A JU-LIOL « CLANDESTIN » — Van al cap per les quantitats rebudes fins a la data: Alt Girona, amb 5.000 francs; París, 2.700 francs; Allier, 2.000 francs. »

« Volem destacar la tasca realitzada pel company Josep Palomar, del Club de París, que ell sol ha recaptat 2.100 francs i ha fet 5 noves promocions, la qual cosa el classifica en el primer lloc de l'« emulació individual ». »

« Delegació a França del C.E. de les J.S.U. de Catalunya. »

Homenatge a GIRABAU Per a honorar la memòria de Jaume Girabau vindran lloc el dia 19 d'aquest mes els actes següents:

Oradors: F. SELLES de la Delegació del C. E. de la J. S. U. de C. J. SERRAN de la E. C. de la J. S. U. d'E

Beziers Orador: G. LOPEZ RAYMUNDO de la C. E. de la J. S. U. de C.

Franco envia els seus agents a França Entre els quals es troben els provocadors i aventurers trotsquistes-poumistes

« Després de la derrota militar del nazi-feixisme, l'Espanya de Franco s'ha convertit en el còctol infecte on troben refugi tots les desferres feixistes dels diferents països alliberats. D'una manera essencial al nostre país s'han concentrat i reorganitzat els centres i serveis secrets de l'espionatge hitlerian. D'acord amb Franco i la Falange i servint-los en l'activitat feixista, els tècnics de la provocació, de la disgregació política i de la criminalitat més refinada, prossegueixen a la llum del dia, des de qualsevol palau de Barcelona, Madrid o Sant Sebastià, llur tasca criminal contra els pobles lluiters, contra França d'una manera particular, contra la pau i la democràcia. »

« D'un temps ençà aquesta activitat provocadora, de sabotatge i de divisió ha estat comprovada en territoris francesos: Traïdors col·laboradors, milicians de Darnand, pistolers de Doriot, Bucard o de Dégrelle, S. S. espies nazis, tot el pitjor de cada casa que va poder fugir de la justícia alliberadora, ha travessat els Pirineus amb instruccions concretes, amb lligams apressats en els Estats Majors i Escoles dirigides pels nazis, amb la complicitat de Franco i de la Falange. »

« La policia francesa ha detingut, no fa molts dies, diferents agents franquistes i hitlerians. Els seus noms són: Ramon Soliva, desautoritzat i expulsat de França, i altres nazis instal·lats a Espanya. »

« Cal nosaltres rellen que en aquesta organització d'espionatge i de provocació hi intervenen, en una gran mesura, els mateixos falangistes. »

« S'hi troben també, com sempre, els enemics dels treballadors del nostre poble, de la República i dels poumistes-trotsquistes. »

« Piquer és un d'ells. Piquer és un element destacat del P.O.U.M. Durant la guerra va ésser comandant d'un batalló de la 29 Divisió comandada per un altre espia, condemnat a mort com a tal, pels Tribunals de la República. Parlem de Rovira, un dels dirigents del trotsquista moviment social-falangista català. No és d'avui que Piquer s'ha revelat com un enemic del nostre poble, de la democràcia. Ho va ésser ja en el curs de la nostra guerra. Ho ha estat després a França en la seva tasca criminal de traïdor de Vichy i de la Gestapo hitleriana, i en treballar, ara, per als agents nazis que cam- »

Un altre exemple d'unitat

« Tots els assistents a l'acte d'entusiasme esclaten en una clamorosa ovació, resumint-hi el seu afecte i el nostre poble, té i sent pel República i les nostres llibertats. »

Totes les organitzacions antifranquistes de l'Herault catalanes i espanyoles unides contra el terror franquista

« Prosseguint la campanya que la U.G.T. (F.S.M.) ha iniciat i que es realitza a tots els departaments de França, s'han celebrat diversos actes a les poblacions més importants d'aquest departament. Mereixen destacar-se els actes celebrats a Beziers, Sète, Bedarieux, Clermont l'Herault i Montpellier. »

« Es ho de remarcar el celebrat en aquesta darrera ciutat que consistí en un miting a la Sala de Concerts. »

« Van fer ús de la paraula Jean Perrier, del Partit Socialista Francès (S.F.I.O.); Paul Balmigèr, secretari general del Partit Comunista Francès de l'Herault; i Solie, per la C.G.T. »

